

PANÍ ZDEŇKA DUDROVÁ

Dnes je 10. 4. 2015, nahráváme paní pamětnici Zdeňku Dudrovou v jejím bytě Kollárova 42 Jihlava. Jsme žáci 8.A a 8.B Základní školy Jihlava, Kollárova 30, Radana Krausová, Michal Růžička, Matěj Peška, Denisa Horváthová, Daniel Jarosch, doprovází nás paní učitelka Veronika Haláková.

Paní Dudrová se narodila 21.2 1939 v Praze a žila nedaleko Prahy pod Řípem. Své dětství prožila na statku se svými rodiči a o 3 roky starším bratrem. Statek měl 28 hektarů a v roce 1952 se stal součástí JZD. Odevzdávali povinné dávky obilí, mléko atd. Za dodané zboží přestali dostávat peníze. Na statku jim pomáhaly 4 ženy a 1 kočí. Kvůli nedostatku peněz nemohli vyplácet zaměstnance. V roce 1952, čtrnáct dní před žněmi, jim sebrali všechny stroje. Stroje jim JZD propůjčilo za doplatek až po žních. Poté přijeli milicionáři a SNB a vše jim zabavili. Veškeré věci navíc museli vynosit otec a bratr.

Protože jim nezbývalo ani na jídlo, museli je podporovat přátelé z Prahy. Nemohli dávat ani krmivo prasatům. Po čase jim jedno prase zemřelo.

V den narozenin paní Dudrové přijela SNB zatknout jejího otce, protože byl podezřelý ze sabotáže. Otce zavřeli a probíhaly soudy. Nakonec jejího otce pustili jako jediného po 3 měsících, protože byl hodný a spravedlivý člověk a lidé mu to u soudu dosvědčili. Pomohli i ostatní známí.

15. 6. přišel rozkaz k odstěhování do Henčova u Jihlavy. Zde museli žít v nelidských podmínkách, bez sociálního zařízení a nábytku. Dokonce se museli s bratrem dělit o postel. I přes strašné životní podmínky je drželo při životě, že jsou spolu. Tatínek dostal práci ve chlévě. Ale když chtěl odjet do Prahy za přáteli, nepustili ho. Celá rodině měla zákaz navštěvovat své rodné místo. Když už byl tatínek nemocen a nemohl pracovat, byl osočován, že pracovat nechce. Měl to napsáno v posudku.

Po vystudování zdravotní školy šla paní Dudrová pracovat na dětskou ozdravnici do Kostelce u Jihlavy.

Když její otec zemřel, přestěhovali se do Hruškových dvorů. Zde již žili v lepších životních podmínkách.

Dnes je paní Dudrové 76 let, raduje se z každé chvíle prožité se svými vnoučaty a pravnoučaty, i přes těžké chvíle, které zažila během svého života.

Ze svého života si odnesla životní motto: „Hlavní je umět odpouštět.“